

"Proletarec" je
delavski list za
misleče čitatelje

PROLETAREC

Official Organ Jugoslav Federation, S. P. — Glasilo Jugoslovanske Socialistične Zveze

GLASILO
PROSVETNE
MATICE J.S.Z.

ST. — NO. 1411.

Entered as second-class matter, December 6, 1937, at the post office
at Chicago, Ill., under the Act of Congress of March 3rd, 1873.

CHICAGO, ILL., 26. SEPTEMBRA (September 26), 1934.

Published weekly at
3009 W. 26th St.

LETO — VOL. XXIX.

Vladna poteza v prid zmage korporacij

PREDSEDNIKOVI POGOJI POGUBNI ZA STAVKARJE

APELI NA "PRAVIČNOST" IN "RAZSODNOST" IZKORIŠČEVALCEV NISO ŠE NIKOLI IZDALI

Stara sredstva za ukanjenje stavkarjev. — Ali so žrtve v stavki na jugu padle zmanj?

NAD pol milijona delavcev v tekstilni industriji je na apel predsednika Roosevelta dne 22. septembra zaključilo stavko. Niso sicer glasovali, da prenehajo z bojem. Take prilike niti imeli niso. Toda odbor njihove unije (United Textile Workers) je na svoji seji omenjenega dne v Washingtonu zaključil, da uniji ne preostaja ničesar kot sprejeti Rooseveltov predlog za poravnava. Roosevelt ne obljubuje ničesar pozitivnega. Stavkujoče delavce je urgiral, da se naj vrnejo na delo. Na kompanije je apeliral, da naj pri uposlenjanju ne zavržejo nikogar zato ker je stavkal. Vse drugo bo preiskal in uredil poseben zvezni odbor za reševanje sporov v tekstilni industriji, kar bo vzel nekaj mesecev.

Odbor, ki ga predsednik Roosevelt predлага, seveda ne bo imel moči prisiliti magnatov na priznanje unije. To sploh ni njegov namen. Vsa ta

stanovljena z obljubo, da bo služila ljudstvu, postala glavno sredstvo za učenje vseh velikih delavskih odporov proti izkoriščanju: v jeklarski, avtini in zdaj tekstilni industriji.

Petnajst delavcev je bilo ubitih v tekstilnih centrih v zadnji stavki. Tisoče je bilo pretepenih. Stotisoče jih je bilo seznanjenih s plinom pod NRA — in par sto je bilo poškodovanih s posledicami, ki jih bodo imeli do konca življennja.

Roosevelt je za prenehanje te borbe v bistvu predlagal: Vsi se vrnite na delo in kompanije naj bodo pravice z vami! Vse drugo bomo izravnali v duhu obojestranskega sporazuma.

In tako je bila stavka končana s pomočjo ogromne Rooseveltove popularnosti, s pomočjo atentata nanjo, ki ga je izvršil Roosevelt načelnik NRA, in s pomočjo nedosežne propagande kapitalističnega tiska. Delavci — razočarani in zbičani, pa se bodo še dolgo togotili nad unijo,

nerodna poravnava diši načinčno tako kakor poravnava spora med delavci in bossi v avtini industriji, ki sploh ni bila poravnava, ampak zmaga magnatov nad delavci s pomočjo vladne strategije!

Francis J. Gorman, načelnik stavkovnega odbora unije tekstilnih delavcev, katera je vodila enega največjih štrajkov v zgodovini ameriških unij.

ker jih je ustavila v sredi bitke. Unija pa nima sredstev, ne moči, da bi mogla delavcem pojasniti resnico natanci kakovšna je. Zato so voditelji unije, med njimi Francis J. Gorman, izdali proglaš. v katerem pravijo, da je zmaga popolna. Nedvomno jim je bilo mučno napisati to trditve. Toda računati morajo s psihologijo množic v tej industriji. Ako bi priznali, da je ta bitka najmanj napol izgubljena, bi jim ubili vero v bodočnost.

Mnogi delavski listi — glasila unij, pišejo o veliki zmagi. Nekateri celo hvalijo predsednika Roosevelteta, pozabljajo na grobove, na vdove in sirote, na pohabljence in na tisoče drugih, ki si iz te gigantske borbe ne bodo nikdar več opomogli. Zamerili so se bosni in Normana Thomasa.

Tako je NRA, ki je bila u-som, zamerili oblastim na ju-

Magnati si manejajo roke ob poravnavi tekstilne stavke

Eden glavnih magnatov v milijardni tekstilni industriji je med drugim dejal, da će stavkarji misijo, da so zmagali, se varajo, kajti vse kar imajo od končane stavke, so bile tritedenske počitnice brez plače.

Dodatno je unija stavko preklila in pristala v Rooseveltove pogoje, si magnati misijo, da je zdaj vse kakor je bilo pred stavko in da se bodo s posebnim Rooseveltovim odboru že kako sporazumeli — delavcem v škodo. Manjšina eksekutivne unije tekstilnih delavcev je opozarjala na to nevarnost in priporočala nadaljevanje stavke vsaj toliko časa, da se bi magnati obvezali sprejeti vse stavkarje nazaj v službo. Večina je odgovarjala, da bi sovražna propaganda razglasila nadaljevanje boja za nagajanje vlad. Ker pa je unija predsednikove pogoje sprejela, si jih tudi magnati ne bodo upali zavreči, je domnevala večina in se pri tem kaljurirano prekone ukanila prav tako kakor vodstvo unije avtini in jeklarskih delavcev.

Dve katastrofi

Eksplozija v premogovniku v Walesu.

V premogovniku v Wrexhamu na Angleškem se je dogodila 22. sept. eksplozija, ki je ugonobila življenje 261. rudarjem. Samo 16 trupel se je rešilnemu moštvu posrečilo spraviti na površje, potem pa so rove začidalni vsled naravnega plina in nevarnosti nove razstrelbe.

Katastrofni vihar na Japonskem

Na Japonskem je prošli teden silovit vihar uničil 32,939 poslopij in nad 2,100 človeških življenj. Najbolj je divjal v velikem pristaniškem mestu Osaka. Nad 13,300 oseb je bilo ranjenih.

Komunisti in socialisti v ligi narodov

Maksima Litvinova, zastopnika Sovjetske unije, in njegov štab, je ob sprejemu v ligi narodov pozdravil predsednika ligine zbornine švedski socialist Richard J. Sandler, ki je minister vranjih zadev v švedskem kabinetu. V imenu mesta Zeneva, kjer je sedež lige, je pozdravil sovjetsko delegacijo socialist Leon Nicole, predsednik socialistične uprave v omenjenem mestu.

Največji kreditni zavod

Vladna RFC je največji kreditni zavod v tej doželi. Mesece julija je avtoriziral za okrog 123 milijonov dolarjev posojil in prošli mesec blizu 100 milijonov.

gu — zapisani so v črno listo, medtem pa bo NRA dremala dalje s svojimi rešilnimi sredstvi. Prav tako neuspešni za delavstvo bodo tudi novi posredovalni odbori, ki jih ima predsednik v načrtu.

Le governeri in šerifi so se oddahnili. Trinajst tisoč možilice je bilo poslanih domov. Visoki magnati v tekstilni industriji si manejajo roke. New deal navzadnjeno zanje ni takoj slab.

Nad 13,000 vojaov v boju bilo z auničenje unije

Governerji osmih držav so mobilizirali nad 13,000 mož milice za protekanje "pravice do dela", kar pomeni pomoč kompanijam v uvažanju in uposlevanju stavkarjev. Za vzdrževanje te armade so trešile vlade teh osmih držav na stroške ljudstva \$37,000 na dan, poleg pa je več kot toliko na dan za vzdrževanje deputativ, budilumov in slične fakulaže, ki so jo naredili za provociranje delavcev. Magnati se poživljujejo na bedo delavcev, četudi so jih zgradili milijardno industrijo ter nakupili bogastva; ameriški kapitalist je v tem slučaju nepopustljiv, magari ako pogine od lakote, ali pod krogljami vojakov ter najetih gangsterjev nič koliko delavcev, njeni žen in otrok.

Z DELAVSKEGA SVETA

Konec stavke tekstilnih delavcev je eno najtragičnejših pojavov v industrialnih konfliktih pod new dealom. Med delavci je zavladala psihološka poraženost. V nekaterih predilnicah pa se sploh niso hoteli vrnilti takoj na delo. V Georgiji je milica prošli pondeljak stražila še vse tkalnice, čeprav je bila stavka uradno končana. Kriva tako neugodnemu koncu pa sta Hugh Johnson, načelnik NRA, in predsednik Roosevelt s svojimi nedoločnimi pogoji. Ob enem so kompanije s pomočjo socialističnih kandidatov je governerjev volilni odbor pravno odvrgel z motivacijo, da so dospele šele ko je odbor zaključil sejo. Odbor Illinoiske socialistične stranke je vsled tega podvzel sodno postopanje, da izvaja socialistični listi mesto na glasovnici, nakar je državni volilni odbor peticije odobril. Socialistična stranka v Illinoisu torej pride na glasovnico.

Odvrženje peticije Socialistične stranke v Illinoisu.

Peticije socialistične stranke v tej državi za nominiranje socialističnih kandidatov je governerjev volilni odbor pravno odvrgel z motivacijo, da so dospele šele ko je odbor zaključil sejo. Odbor Illinoiske socialistične stranke je vsled tega podvzel sodno postopanje, da izvaja socialistični listi mesto na glasovnici, nakar je državni volilni odbor peticije odobril. Socialistična stranka v Illinoisu torej pride na glasovnico.

Plačilo stavkarjev. — V Gillespie, Ill., je šolski odbor ponovno uposilil učitelja Davida Tallmana, toda učenci dveh šol so proti njemu zastavkali, ko so izvedeli, da je prošlo poletje nekje izven Illinoiske skeleb. Ker šolski odbor ni vedel izhoda, je pristal na zahtevo, da naj prebivalstvo glasuje o vprašanju, ali je za uposelitev ali odslovitev Tallmana. 1,660 jih je glasovalo za odslovitev, 1,015 proti. Tallman je torej vsled skebanja ob službo. Stavke v New Yorku. — Ena največjih stavk v New Yorku v tem času je štrajk Pocketbook Workers unije. Okrog 6,000 delavcev je na stavki.

Posperevanje deportacij. — Labor department v Washingtonu naznanja, da bo posprebil

Hugh Johnson za industrialne unije

V svoji kritiki stavke tekstilnih delavcev in Normana Thomasa je načelnik NRA general Hugh Johnson priporočil namesto sedanjih unij industrialne organizacije. Ta predlog bi mu človek odobral, toda kdor Johnsona pozna, ve, da goji poleg želje za organiziranje delavcev v uniji po industriah namesto po poklicih, kakor pa ženske pri enakih delih. Dalje nova naredba določa, da morajo tekstilne tovarne upošljiti najmanj 30 odstotkov moških, ostale pa smejo biti ženske delavke.

Zapostavljanje žensk

Po najnovejši odredbi ekonomskoga končila italijanske vlade bodo prejemali moški 12 odstotkov višjo plačo, kakor pa ženske pri enakih delih. Dalje nova naredba določa, da morajo tekstilne tovarne upošljiti najmanj 30 odstotkov moških, ostale pa smejo biti ženske delavke.

SOVJETSKA UNIJA V LIGI NARODOV

VELIKE SPREMENBE V VNANJI POLITIKI MOSKVE. SOVJETI V LIGINEM DELAV. BIROU

Ali bo Moskva s svojo kominterno spremenila taktiko tudi v odnosih s socialisti?

LIGA narodov je zveza tolovaških dežel, katere glavni namen je uničiti Sovjetsko unijo. Tako je komunistična internacionala predstavljala svojim strankam društvo narodov in jim zabičavala, da naj vrše v razkrivanku lige neizprosen boj. Socialistične stranke so svarile proti takemu boju in dokazovale, da kakorkoli je liga narodov daleč od lige kot si jo zamišlja mednarodno delavstvo, ja ta, ki je nastala po vojni, vendar velik korak naprej v razvoju odnosa med deželami. Dočim so bila komunistična gesla vsepoprovod proti lige, so socialisti argumentirali, da je liga v današnjem položaju edina sila, ki lahko največ storji v prid svetovnemu miru in v zaviranju vlad, ki s svojo provokatorsko politiko pospešuje nevarnost vojne.

Pod vplivom komunistične kritike je bilo na konvencijah socialističnih strank vseh dežel predlaganih mnogo resolucij, ki so ligo ne samo obsojale nego določevali načelo, da naj ji bodo socialisti absolutno nasproti. Dasi so bila taka mnenja posebno v nekaterih deželah, vključivši socialistično stranko v Zed. državah, močna, je socialistična internacionala vztrajala na stališču, da je podpiranje lige narodov — pomanjkljiva, šibka in kapitalistično navdahnjena kakor je — vendar veliko boljše kakor pa z opozicijo proti lige podpirati povratek v diplomatične odnose izza predvojnih časov.

Socialisti danes lahko trdijo, da so bili v pravem, kajti to stališče jim je odobrila Sovjetska unija s svojim vstopom v ligo.

Res je, da je bila liga v početku Sovjetski uniji tako neprijateljska. Vračala je pač sovraščvo s sovraščvom. Sovjetska unija je hotela nov gospodarski red in v ta namen propagirala najdrastičnejša sredstva za iztrebljenje kapitalizma. Dežele z razvitim kapitalizmom, ki so bile od carske Rusije desetletja, aka ne celo stoletje naprej, so se ljutile nad "umešavljanim" boljševiške Rusije, kateri so očitali zaostalost, primitivnost, nesnažnost itd., dočim carjevi Rusiji niso predbacivali teh hib, dasi jih je ona zakrivila in negovala. Ampak carjeva Rusija ni bila nevarna svetovnemu kapitalizmu, Sovjetska unija pa mu je napovedala boj.

S tem bojem je pričela pred kakimi sedmimi leti odnehati, ker se pričakovana svetovna revolucija za odpravo kapitalizma ni dogodila; in v kolikor se je, je bila v vsaki deželi ne samo neuspešna, ampak je pomenila vsled prihoda reakcije poslabšanje razmer za delavstvo in pa zgladitev poti fašizmu.

Sovjetska diplomacija ni izvršila sprememb v svoji taktični hipomi, ampak tako sistematično in polagoma, da so pričasti in člani komunističnih strank večinoma enako stopnjevale pozabili na prejšnje izjave in stališče kominterne.

Zasluža za sprejem Sovjetske unije v ligo gre pred vsem Franciji, ki je v mednarodni diplomaciji še vedno najdaleko-vidnejša in najspresnejša, vzlič svojim neumnim in nesmislim pogodbam, ki jih je forsilala med vojno, posebno verajske.

Zastopniki petih držav so se upirali sprememu nove Rusije v ligo in le zastopniki treh so glasovali proti. Devetintri deset dežel pa je glasovalo, da se jo povabi v ligo. Opozicionci so bili večinoma diplomati katoliških dežel, a še to samo nekaterih. Drugi katoliški diplomati so morali pod pritiskom razmer glasovati proti priporočilu papeža — kajti z zavračanjem velesile, kakor je ogromna Sovjetska unija, ne bi svoji cerkvi v ničemur koristili, dočim bi z odklonitvijo pomagali k povečanju opasnosti za novo svetovno vojno.

Sovjetsko Rusijo so torej vse te dežele — 39 po številu, v vseh delih sveta, odobrile za pristop predvsem v svojo korist. In Moskva je povabilo spremeti in se izrekla za pristop v ligo

(Nadaljevanje na 5. strani.)

MIROVNI PREDLOG JAPONKE

Japonska je Sovjetski uniji tako vojaški tabori, nove strateške železnice in ceste.

Ako bi Rusija spremela predlog Japonske, ne bi slednja izgubila ničesar, dočim bi moralna Rusija opustiti svoje velike utrde vse skozi ob dolgi meji, svoje pristane za letala, velika vojaška laborišča, v katerih ima okrog 200,000 mož, in sploh vse druge priprave za obrambo, ki so v teh petdesetih miljah širine ob meji.

Ce bi Rusija zavrgla vse te priprave, v katere j: vložene omogromno truda in denarja, in začela graditi nove 50 milij v notranjosti meje, bi se japonski diplomati smejali v pest svoji potezi. Ako pa bi Rusija rekla odločno "ne!" bi vlada v Tokiu pokazala svetu: "Vidite, mi smo za mirne odnose, ampak Rusija ni! Torej ne grajajte nas, ce pride do neljubih incidentov."

PROLETAREC

List za interesne delavskoga ljudstva.

Izhaja vsako sredo.

Indija Jugoslovanska Delavska Tiskovna Družba, Chicago, Ill.

Glasilo Jugoslovenske Socialistične Zveze.

MAROGNINA v Zdajnjih državah za celo leto \$3.00;

za pol leta \$1.75; za četr leta \$1.00.

Inozemstvo: za celo leto \$3.50; za pol leta \$2.00.

Vsi rokopisi in oglasi morajo biti v našem uradu najpoznejje do pondeljka popoldne za priobčitev v številki tekočega tedna.

PROLETAREC

Published every Wednesday by the Jugoslov Workers' Publishing Co., Inc.

Established 1906.

Editor: Frank Zaitz

Business Manager: Charles Pogorelec

SUBSCRIPTION RATES:

United States, One Year \$3.00; Six Months \$1.75;

Three Months \$1.00.—Foreign Countries, One Year \$3.50; Six Months \$2.00.

PROLETAREC

8639 W. 26th St., CHICAGO, ILL.

Telephone: Rockwell 2864.

Vloga ameriške legije

Patriotična Ameriška legija, ki si lasti nekaj privilegij nastopati v imenu vseh, ki so služili v ameriški armadi tekom vojnih let, se zelo radi ponudi v pomoč policiji in šerifom v slučajih stavk ali pa v zatiranju "rdečarskih" aktivnosti. Te uslužnosti je pokazala v letošnjih stavkah toliko, da je alarmirala unijske voditelje, ki so jih začeli pošljati proteste in apele, naj nikar ne postane orodje za protektiranje stavkokazov in razbijanje unij.

Ameriška legija je pod tem pritiškom nekoliko odnehalo. Nekateri "komanderji" so izdali na svoje postojanke proglaše, da se naj ne umešavajo v industrialne boje.

To je le nekoliko pomagalo, kajti posamezni člani so neuradno in na svojo odgovornost mobilizirali svoje pristaše za varovanje "reda in mira", ali pa so se ponudili šerifom za "posebne deputije".

Tej Ameriški legiji je predsednik Roosevelt svoječasno dovolil 75,000 pušk. Čemu naj jih rabi? Mar ne pričata Italija in Nemčija dovolj jasno, kam lahko privedejo privatne armade v službi reakcije in kapitalizma?

Legija je izjavila, da če so bili njeni člani upravičeni do pušk med vojno, zakaj naj se jim bi sedaj odklonilo? Saj je edini namen legije varovati ameriške institucije, ustavo, red in mir. In če bo že treba rabiti puške, jih je pripravljena nameriti proti notranjim soražnikom prav tako kakor proti zunanjim.

In kdo so notranji soražniki?

Po tolmačenju Ameriške legije vsi tisti, ki propagirajo odpravo sedanjega sistema in socialistično uredbo družbe. Gre se torej za lojalnost kapitalizmu. Logično je, da kdor je proti njemu, ne more biti pristaša vlade, ki kapitalizem podpira in brani, pač pa deluje za ustanovitev vlade, ki bo služila ljudstvu. Kapitalistični propagandisti so ustvarili pravilo, da je to nepatriotično, dokim je patriotično služiti njim in se pobijati v vojnah za koristi posuščajočih slojev. Zato so tudi stavke nepatriotičen čin, pa magari ako jih vodijo še takoj patriotični unijski odborniki.

Upton Sinclair popušča

Upton Sinclair je po dobrijen demokratski nominaciji za governerja Californije že veliko popustil od svojega EPIC programa. Kar je ostalo, mu je odobrila tudi demokratska konvencija v Californiji dne 20. septembra. Za ta "sporazumno" program ali platformo je glasovalo 114 delegatov, med njimi demokratični zvezni senator McAdoo, ki je dobitno na radikal, in Sinclairjev protikanidat v primarnih volitvah George Creel. Samo štirje glasovi so bili proti.

Tako je Sinclair odvzel republikanskemu tekmacu Merrillu precej municie, posebno še, ker se je proglašil za zvestega Američana, lojalnega zastavi in se oglaša za člana stare ameriške familije.

Nekateri časopisi so ob tej priliki objavili članke, da se je Sinclair v "praktični politiki" izkazal za "praktičnega" politika, to je, da menja program in obrača plašč po vetrudu, dokim je bil do nedavna v javnosti smatran za nempremakljivega socialnega idealista.

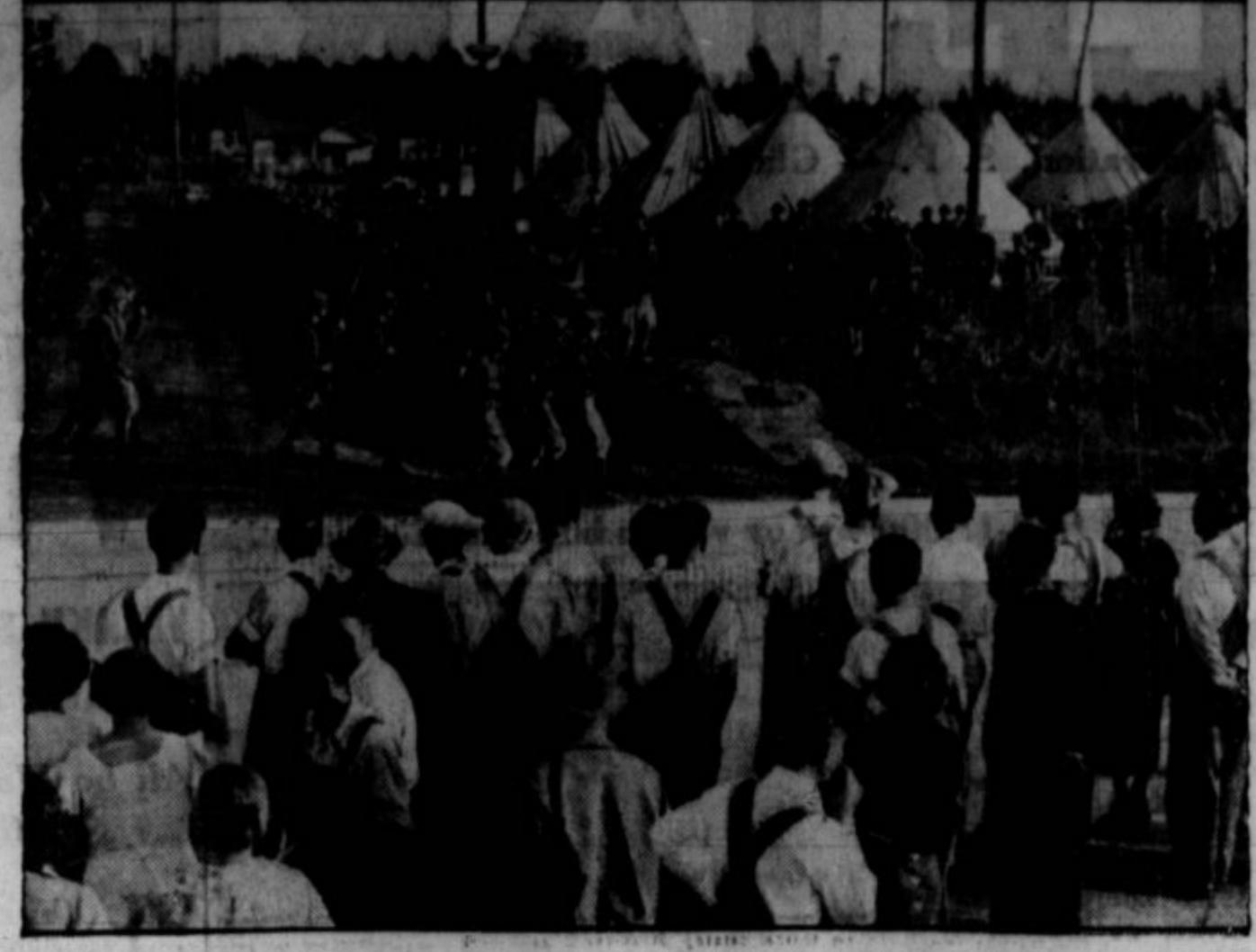
Spreobrazanje tega avtorja petdesetih knjig nič čudnega; kajti kakor je bil sposoben zavreči stranko socialne pravičnosti in se pridružiti stranki socialnih krivic, prav tako je sposoben zmrevariti svoj EPIC in se spremeniti v navadnega oportunističnega demokratskega politika.

Drugače sploh ne more biti. Zato je vendar, ki agitura za izvolitev Upton Sinclairja ob enem agitatoru kapitalistične demokratske stranke. Kdor tega danes ne verjame, bo lahko spoznal čez pol leta, ako ne že prej, da se je motil v nadah, ki jih je zdal na Sinclairjevi demokratični kandidaturi.

Mizerni stvori

Ljudje, ki stradajo ob kupih izobilja, in ki glasujejo za sistem, kateri jih je pripravil ob vse in bedo, se kregajo s pametjo tako zelo, da niti ne zapopadejo svoje duševne praznote.

Bajoneti, plin, kroglice, ječe, sodišča in kazni proti stavkarjem

Ta slika je iz North Caroline, kjer je bila v boju proti stavkarjem mobilizirana vsa milica. V tej in par drugih južnih državah (ki so vse pod vladu demokratičnih strank), je bilo pred tekstilnimi tovarnami artilerijski stotini piketov in poslanih v jetniške tabore. Vse časopise v Nemčiji je "pozdravilo" to novico,

češ, glejte, kako Roosevelt bolj in bolj posnema Hitlerjev Ameriški javnosti, ki se je zgrajala nad koncentracijskimi kompanijami v Nemčiji, ima zdaj zadost prilike, da se je bolj zgrajala nad mučenjem jetnikov v svoji državi, katerih edini zločin je stavkanje za boljši kros kruha. New Deal v Nemčiji je v Zd. državah si torej postajata slična.

KOGAR SE TIČE

Načela in business.

Na konvenciji KSKJ v Indianapoliu so se nekateri zelo potegovali za predlog, da se bi dalo Glasilo KSKJ v tiskarni Edinost v Chicagu, kar pomeni tiskarno Ameriškega Slovenca. Nekaj duhovnikov je govorilo navdušeno za preselitev od Pirca k Jerešu. Ampak opozicija je bila budna, pa je rekla: Glasilo naj se tiska v tiskarni, ki je načelo prijateljska našim načelom (klerikalizmu), ki je unijska, in ki nudi najboljše pogoje. Am. Domovina ima torej še vso priliko konkurenči v ceni in "načelno".

"Zborovanje po odsekih".

John Germ iz Puebla je na konvenciji KSKJ predlagal imenovanje odsekov, ki bi delegatom pripravili pravila, rezolucije, predloge o gospodarstvu, plačila itd., in izjavil, da bo to zborovanje po odsekih prvo v zgodovini KSKJ. Odseki pa so zborovali na enak način, kakor so zborovali že na mnogih konvencijah SNPJ. Kljub temu je par listov priobabilo vest, da je bila ta konvencija KSKJ izmed jugoslovenskih podpornih organizacij prva, ki je "zborovala po odsekih". Vzrok je površno zaniman.

Apel za pomirjenje.

Jože Radelj apelira na razborite Milwaučane in Westallieane, da se naj pomirijo in delajo enotno za volilno zmago. Neprilika je, da se v volilnih agitacijah ljudje najbolj lasajo. In drugič, kaj je "prepirljiva vsebina"? Veliko tegega, kar je pisal in govoril Jože Radelj, so drugi razglašali za "prepirljivo vsebino", ampak direktor aktivnosti v S. N. P. J., kateri je skozi 20 let posvetil vse svoje moči in sposobnosti. Delal je v nji kot socialist, ni pa sprejemal nikakih odgovornih služb ali uradov za razvoj socialistične agitacije, ki jo je vodila JSZ s svojimi agitatorji in glasilom Proletarcem. Zato so opazke, kakor je bila v "E." neumestne.

Huda ura.

Razburkani časi so vsejali svoje posledice tudi med tistimi našimi rojaki, ki so nekoli napredni in še bolj pa med onimi, ki so napredni iz razloga, ker k maši ne hodijo.

"Narobe svet."

Zivimo pač v pasjih časih, ko se vsaka reč rajše postavlja na glavo, namesto na noge.

Mehkužnost ali kaj?

Am. Domovina z dne 18. sept. omenja, da je Slovenska dobrodelenza zveza kupila svoje delegatom na konvenciji v Girardu blazine, da so bolj udobno sedeli. Konvencija je trajala 9 dni, brez nedelje. Po mnenju delegatov je bila konstruktivna in je storila za svojo organizacijo veliko doberga. To je pač namen konvencije. Par tednov pred to je ime-

Taka senzacija!

Ameriški Slovenec in Ameriška Domovina sta senzacionalno poročala, da se R. J. Z. poroči cerkveno na tako slovesen način v tej in tej cerkvi. — A. S. poroča, da se je

Za renegatstvo ni treba ju naštva.

Zmerjanja je sposoben vsak paglavec.

Za karakter, prepričanje in nedotakljivost poštenja pa je treba karakterja, prepričanja in poštenja!

Prvi delavski pevski zbor.

"Radnik" poroča, da je bil v Clevelandu ustanovljen slovenski pevski zbor "Sloga", katerega proglaša za prvi in edini slovenski delavski pevski zbor v tem mestu.

Politični in drugi boji

Gowanda, N. Y. — V zadnjem dopisu sem obljudil obširnejše poročati o tem in o tem v naši naselbini. Torej k stvari.

Dne 13. t. m. smo imeli primarne volitve, za katere pa se slovenski volilci bolj malo zanimajo. Republikanski slon je odnesel večino.

Tukajšnjih pet slovenskih društev priredi veliko skupno zabavo v soboto 29. sept. v korist Slovenskega doma. Kajor čujem, ima pripravljalni odbor v načrtu vpravitev ene slovenske in ene angleške igre. Rojaki so vabljeni, da se pripadatelji s članom, ki se vpliže največjim življenjskim težkočam in brezposelnosti trudijo obdržati to postojanko (klub št. 27) ne samo na površju, ampak ji priboriti mesto, kakršnega zasluži.

Po razkolu l. 1919, in po brutalnem političkem napadu na prvomajsko manifestacijo istega leta, je socialistična stranka v Clevelandu, in v Ohiu sploh, nehal biti podprtih banke na — komuniste. V slovenskem Clevelandu so bili v ta namen člani JSZ bolj priročni. Le par jih je še, ki verjamejo naši trditvi, ki sem jo omenil prej. Drugi simpatizirajo s člani, ki se vpliže največjim življenjskim težkočam in brezposelnosti trudijo obdržati to postojanko (klub št. 27) ne samo na površju, ampak ji priboriti mesto, kakršnega zasluži.

Danes med delom, predno sem se pripravil pisati ta dopis, sem se setel tukajšnjih slovenskih družin. Našel sem jih 82. Nisem misil, da nas je toliko. Presenečeno sem se vpravil, kaj je narobe s tem naročnikom. Tolikšna masa delavcev in delavk, v delavskem klubu nas pa je samo enajst oseb! Rojaki, nehajte vendar s cinjanjem okrog demokratov in republikancev, kajti s podpiranjem kapitalističnih strank ne škodujete le samemu sebi ampak vsemu delavstvu. Ne hajte rediti gada na svojih pravilih in pristopite kamor vam veleva vaš delavski ponos — to je v vašem delavskem klubu.

Rekel sem, da nas je samo 11 v klubu JSZ, kateri eksistira že nad leto dni. Toda ta skupina je vpliže svoji številčni šibkosti pokazala, da je aktívna, kar ji priznavajo tudi sodruži v sosednjih krajih. V tej volilni kampanji bo klub izvršil čim več agitacije, ne samo med Slovenci, ampak tudi med Poljaki in Amerikanci. Kdor bo čital naše pamflete in letake, ki jih razdamo, bo moral izprevideti resnico in bo svoje korake obrnil v delavsko gibanje. Kajti za proletariat je socializem edina rešitev.

Prej sem omenil, da je pri primarnih volitvah odnesel republikanski slon največjo zmago. Ampak to še ne pomeni, da sedi vsled teh volitev že v uradu. Odločeno bo meseča novembra.

Rojaki delavci, poučite se o kandidatih. Sedanji kongresnik Reed je bil med prvimi, ki je protestiral proti predlogu, da bi vlada uporabila zaprte tovarne pohištva za upoštevitev brezposelnih. Senator Kirkland, ki zastopa tukajšnji okraj v Albanyju, je glasoval za interese magnatov, ki laštujejo elektrarne, plinarne in slične public utilities naprave. Več o tem bom pisal pozneje. John Matekovich.

In potem še nesrečno zanimanje nekaterih članov za boj med dvema skupinama, ki sta se tephli za politične službe in prestidž v naselbini. Ako ne bi bilo tega "zanimanja" v klubu, bi se "čiččenje" izvršilo brez afere, ki je vrgla ves klub v slabu luč. "Oko" iz Američke Domovine je zrlo na vse; bilo je izrabljano in uporabljano za boj navidezno proti posameznikom in med posamezniki, toda v javnosti je trpel klub na ugledu.

Slika ima seveda tudi druge strani. Ako bi bila socialistična stranka v Clevelandu toliko močna, da se bi udeleževala volilnih bojev in imela v njih svoje kandidate, tedaj bi se člani klubov JSZ pač osredotočili le v socialističnem agitacijskem delu. Ker take vzporedne niso imeli, so bila vrata na stežaj odprtia zanimanju za druge "politike". Agitacija za naše časopise, predvsem za glasilo JSZ Proletarca, bi bila lahko veliko boljša, ako je ne bi oviral tradicionalno mišljeno, da bi bila kampanja zanj v Clevelandu uspešna edino ako bi izhajal v "metropoli". Mnogi člani so vsled tega pomagali direktno ali neposredno širiti domače nesocialistične liste — če ne drugače, pa s svojo pasivnostjo.

Marsikdo bi lahko odgovarjal, da je poskusil vse v svoji moči, toda okolščine in razmere so jačje kakor pa naša agitacija, zato dozdevnih ali resničnih uspehov oni niso krivi.

Bilo bi netočno, ako bi čitatelj iz tega sklepal, da je bil klub št. 27 v svojem razvoju in delu neuspešen, kajti na polju delavskih prosvet, v bojih proti nazadnjaštvu, v širjenju Am. druž. koledarja, Majskega Glasa in v razpečavanju socialističnih letakov je storil že ogromno dela — recem ogromno zato, ker ga je vrsila razmeroma zelo majhna skupina res delovnih sodržev in sodružic. Pa tudi na političnem polju.

Po zadnjih nesporazumih v organizaciji sami in notranjih ter zunanjih bojih postaja klub št. 27 zoper jačji in delavnejši. Nedovolno bo imel v naselbini in v JSZ še zelo veliko vlogo.

(Dalje prihodnjie)

NAŠI KLUBI V CLEVELANDU

F. Z.
(Nadaljevanje.)

III.

L. 1919, ko sem bil prvič v Clevelandu, mi je s. Fr. Alesh predstavil rojakinjo, katero sem med drugim vprašal, ako je članica kluba št. 27. "Bi bila," je rekla, "pa so od sile sitni, sami štarparji, le poseljava" itd. Leta pozneje je bil njihov prostor celo na sodišču označen za brlog, čeprav se nahaja v SND. Potem so bili krščeni še za "cigaretarje" — in ta skupina je tako močna, da je upopstila banko, morda celo več bank, in dvignila samo iz ene kar

E. ZOLA:

RIM

Poslovni ETBIN KRISTAN

(Nadaljevanje.)

Celo večnost — nemara sekundo sta bila objeta. Ona se mu je vdala z besnočo, s sveto besnočo, ki sega preko življenga v temno neskončnost neznanega, ki se je imelo zdaj zanjo pričeti. Brez strahu, brez gnusa pred bolezni, ki ga je izpremenila, da ga ni bilo spoznati, se je z njim pomešala, z njim stopila; on pa, ki je izdihnil v tej veliki sreči, katere blaženost je naposled okusil, je obležal, trdno sklepajoč roke okrog nje, kakor da jo odnaša s seboj. Tedaj pa se je zgodilo — bodisi iz bolesti zaradi nepopolne posesti, ob misli na brezkoristno devištvilo, ki se ni moglo več oploditi, bodisi v najvišji radosti, da se je z vso silo njene volje vendar in vendar izvršil zakon — tedaj se je v tem objektu onemogle smrti zlil tak silen tok krvi v njeno srce, da je počilo. Tesno sklenjena, za večne čase v njegovem naročju, je ležala mrtva v objetu svojega ljubega.

Začul se je stok; Viktorina se je približala in je razumela vse. Tudi Pierre je postal; dvigan ob veličastnega pogleda je trepetal od občudovanja in ihtjenja.

"Le poglejte, le poglejte!" je jekljala služkinja s pridušenim glasom. "Nič več se ne gane, nič več ne diha. Ubogo moje dete, ubogo moje dete! Mrtva je!"

Duhovnik pa je mrmljal:

"Moj Bog, kako sta lepa!"

To je bilo res; še nikdar ni sijala taka vzvišena, taka žarka lepota z mrtvaških obravov. Pravkar še prsteno in ostarel Darijevo lice je pobledelo in se požlahtnilo kakor marmor, poteze so se kakor v vzhici nespopisne radosti raztegnile in izenačile. Benedeta je ostala zelo resna; strastno energična guba ji je ležala okrog usten, skrajno beli obraz pa je izražal bolestno, neskončno blaženost. Njiju lasje so se izpremešali, široko razprte, globoko zroče oči so se gledale z večno sladko nežnostjo. Bila je za vse čase združena, z vsem čarom svoje zvezve v neumrjočnosti preseljena dvojica, ki je premagala smrt. Vzhičena lepota neumrjoče, zmagovala ljubezen je zarela od nje.

Ali naposled je zahitela Viktorina in v njen jok so se mešali glasovi tožbe, da je bilo mahoma vse navzkriž. Pierre, ves zmeden, ni mogel razumeti, kako da se je soba nenašla napolnila z ljudmi, ki jih je razvremala nekakšna obupna groza. Kardinal je bil pač prihitek z don Vigilijem. Nedvomno je pripeljal doktor Giordano to minuto tudi ob bližini smrti njenega nečaka obveščeno Serafino; zakaj zdaj je bila tukaj, omotena od strel, ki so druga za drugo zadevale ta dom. Doktor sam je bil vznemirjen od čuda kakor stari zdravniki, katerih izkušenost se vsak čas preplaši vprito dejstev, pa je iskal kakšno razlag, rekoč z obotavljanjem, da gre morda za oteklo v žili, morda za embolijo.

Viktorina se mu je držnila seči v besedo. Bolest jo je, služkinja, zenačila z gospodarji.

"Oh, gospod doktor, preveč sta se ljubila! Ni li to dovolj, da sta skupaj umrli?"

Donna Serafina je poljubila draga otroka na celo in jima je hotela zatisniti oči. Ali ni se ji posrečilo; trepalnice so se odpirale, čim se je odmaknil prst in oči so se zopet zasmehljale, izpreminjavajoče otroplo nežnost svojega večnega pogleda. Ko pa je dejala, da je zaradi dostojnosti treba ločiti trupla in poizkusiti razvezati ude, je Viktorina zopet zaklicala:

"Oj, signora, signora, saj jima še polomite roke. Le pogljite, človek bi mislil, da so prsti zrastli v rame. Nikoli nikoli se ne izpustita."

Zdaj se je vmešal kardinal. Bog ni storil čudeža... Starec je bil bled kakor smrt, brez solz, in v ledem obupu je bil videti še večji. Vprito te čudežne ljubezni je pogumno prezrl spodobnost; v dno duše ginjen od bolesti nju življeninga in od lepote nju smrti, je napravil veličastno kretnjo odveze, kretnjo posvečenja, kakor da pripušča, knez svete cerkve, ki ukazuje željam nebes, tesno objeta ljubljence pred zadnjim sodom.

"Pusti ju, sestra, pusti! Ne moti jima spaska... Naj jima ostanejo oči odprte, da se lahko gledata do konca dni in se nikoli ne nasnitita. Naj spita roko v roki, ko nista gresila v življenu in ju zdržuje to objem le zato, da ležeta v zemljo! Dvoje Bocanerovih lahko tako spi!" je dejal in je bil zopet ves rimski knez ponosne, od starih bojev in strasti še vroče krvi, "ves Rim ju bo občudoval in objokaval. Pusti ju, sestra, pusti ju skupaj. Bog ju pozna in pričakuje."

Vsi navzoči so pokleklnili. Kardinal sam je opravil mrtvaške molitve. Znočilo se je;

rastoča senca je zagrnila sobo, v kateri se je dvoje sveč svetilo kakor dvoje zvezd.

Potem se je znašel Pierre, ne da bi bil vedel, kako se je to zgodilo, na malem zápuščenem vrtu ob Tiberi. Najbrže ga je bila morila utrujenost in dušila pečal, pa je bil šel, koprinec po zraku, dol. Tema je preplavljala dražestne kotičke.

Naenkrat je udarila ura na oddaljenem stolpu šest, in Pierre se je silno zdrznil, ko se je spomnil, da ga sprejme papež še ta večer ob devetih. Še tri ure. Ob strašni katastrofi ni bil misil na to. Bilo mu je, kakor da so-minuli že celi mesec izza tega, in prišlo mu je na misel kakor davno dogovoren sestanek, kamor pride človek po dolgoletni odstotnosti, postaran, vsed neštetični dogodkov izpremenjen v sreču in v duši. Trudoma se je zopet spravil pokoncu. V treh urah pojde v Vatikan in bo naposled videl papeža.

XIV.

Zvečer, ko je Pierre stopil iz Borga pred Vatikanom, je v globoki tišini potemnelega in že spečega okraja glasno in zvočno zadohena ura: Pol devetih. Prišel je prezgodaj. Sklenil je počakati dvajset minut, da pride še ob devetih, točno za avdienco, gor pred vrata.

V neskončni razburjenosti in žalosti, ki mu je stiskala srce, mu je bil ta rok kakor olajšava. Ko je prišel sem, se je čutil vsled tragičnega popoldneva, ki ga je bil preživel v mrtvaški sobi, kjer spita zdaj Dario in Benedeta v temsem objemu svoje večno spanje, tako trudnega, kakor da so mu vsi udje pomljeni. Nič ni mogel jesti; okrutna, bolestna slika ljubeče dvojice ga je preganjala in tako izpolnjevala, da se je njegovim prsom nehote izvijalo stokanje in so mu oči zalivale s solzami. Oh kako rad bi se bil skril, da bi bil mogel plakati po mili volji in izpolniti silno potrebo po solzah, od katerih ga je hotelo zadušiti! Premagala ga je bila taka ginjenost, da je prevzela vse njegovo mišljenje; bedna smrt ljubeče dvojice se je v njegovem duhu pridružila tožbi, izhajajoči iz njegove knjige in ga je navdajala še z večjim usmiljenjem, s prave groze polno ljubezni in do vseh trpinov tega sveta. Živi spomin na vse neštete telesne in duševne tam v Parizu, tukaj v Rimu, kjer je viden toliko krivičnega in grozoyitega trpljenja, ga je tako strašno razburjal, da se je ob vsakem koraku bal, da se mu vlijije solze in da bo nehote moral dvigniti roke proti črnemu nebnu.

Tedaj se je sklenil počasi izprehajati po Petrovem trgu, da se malo umiri. Ob tej nočni uri je bilo tukaj neskončno temno in samotno. Ko je prišel, se mu je zdelo, kakor bi moral zabludit v morju senc. Ali polagoma so se oči privadile. Veliki prostor so razsvetljevili samo štirje kandelabri, vsak s sedmimi gorilniki na štirih vogalih obeliska, in pa maloštevilne plinske luči ob poslopjih pred bazilikijo. Tudi pod dvojnim portikom kolonade so gorele svetilke z rumenkasto lučjo sredi velikanskega gozda štirih vrst stebrov, ki se so čudno odražali od teme. Na samem trgu pa ni bilo videti ničesar razen brezbarvnega, skoraj pošaščno se dvigajočega obeliska. Tudi pročelje svetega Petra, komaj opazno, se je dvignilo kakor sanje, molčeče, mrtvo, v čudoviti, specični, negibčni in nemuvelini.

Pierre je dvignil oči k Vatikanu. Ali tam je bila videti le zmes nakupičenih fasad in le v nadstropju papeževih prostorov je odsevalo dvoje svetilk. Le na znotraj razsvetljenem Damazijevem dvorišču sta žareli zadnje in levo pročelje v belem odsevu velikih oken svojih rastlinjakov. In še vedno ni bilo nobenega šuma, nobenega gibanja — niti sence se niso premeknile. Dvoje oseb je prekoračilo ogromni trg; tretja je prišla in tudi izginila, pa ni ostalo nič drugega kakor daljni odmev ritmičnih korakov. Bila je prava puščava; nobenega izprehajalca, nobenega drugega hodca, niti sence kakšnega živega bitja ni bilo videti pod kolonado, v gozd stebrov, ki je bil prazen kakor stoltni pravilni časov. Slovenska puščava je bila, ponosno brezupna tišina! Še nikdar ni bil dobil vtiska tako neizmernega, motnega spanja, polnega smrtnega plemenitosti.

Deset minut pred devetom se je Pierre odločil in obrnil k bronastim durim. Samo eno kriko vrat na desnem portiku je bilo še odprt. Senca se bile tam še temnejše in so vse zavijale v noč. Spominjal se je točnih navodil monsinjora Nanija; pri vsakih vratih ima vprašati za gospoda Squadra, nobene besede ne dodati — in vsaka vrata se odpro. Vodili ga bodo in le slediti mu bo treba. Nične na svetu ne ve zdaj, da je tukaj, zakaj Benedeti ni več. Ko je stopil skozi bronasta vrata in obstal pred nepremičnim švicarskim gardistom, ki je zaspanega obrazu stražil vhod, je enostavno izgovoril domenjeno besedo: "Gospod Squadra."

(Dalje prihodnjič.)

MUSSOLINI PRETI JUGOSLAVIJI

Zadnje so se odnošali med Jugoslavijo in Italijo zelo poostri. Jugoslovansko časopisje trdi, da je kriva teh napetosti Italija, ker hujša s svojo mogočno propagando zoper Jugoslavijo in jo dolži protektiranja avstrijskih nacijskih beguncov, čeprav jih je internala, dočim po trditvi Beograda Italija troši visoke voste za podpiranje hrvatskih separatistov, ki rujejo za razbitje Jugoslavije v svojih centrih v Italiji, Avstriji, na Madžarskem in v Zed. državah. Dne 19. sept. je Mussolinijev poslanik na diplomatsko vladu, da naj ustavi napade v časopisu proti Italiji — ako ne, se utegnjo dogoditi neljubljene posledice. Ob enem se Italija sistematično mobilizira in Mussolini je dne 18. sept. ukazal, da se mora odsej poučevati vse dečke v Italiji od 8. leta naprej tudi v "vojaški znani". Treba jim je viti v dušo ljubezen do vojne, prav Mussolini, ki ga vidite na tej sliki, ko govori na militaristični slavnosti. Silna nesigurnost v Evropi se veča — posledica razbitja delavske gibanja v Italiji, Nemčiji, Avstriji in drugih reakcijskih delavskih. Kapitalizem, ki si je v svojo obrambo uposil noreči fašizem, bo z njim zadavil na samega samega sebe, ampak povzročil ogromno katastrofo, ki bo udarila ljudstva vseh dečel.

Veselica v podporo Proletarca zadovoljivo izpadla

Chicago, III. — Stare tradicije menda v resnici odhajajo za večno od nas. Tako je ena tradicija, da je mesec september, v katerem prične takozvano "indijansko poletje", eden najlepših mesecev v letu: Ni mrzlo in tudi vroče ne. Letos je pa ravno ta mesec "ves od muk". Nedelja 16. septembra, je bila dolodelna za skupno vrtno veselico klubov št. 1, 16, 20 in 224 JSZ v najiskrenje zahvalnim vsem, ki so pripomogli k uspehu.

Končno naj še omenim, da klub št. 1 JSZ otvoril svojo zimsko sezono 1934-1935 dne 21. oktobra v dvorani CSPS z velepomenljivo socialno dramo "Rdeče rože", povzeta iz aktualnih dogodkov v delavskih bojih. Nabavite si vstopnico v predprodaji, ki so po 40c; dobite jih pri članih klubov št. 1, 16, 20 in 224.

Peter Bernik, tajnik kluba št. 1 JSZ.

TO IN ONO

Milwaukee, Wis. — Primarne volitve so pomnenile velik uspeh za socialistično stranko; število za nase kandidate oddanih glasov se je zvidelo za sto in v mnogih slučajih tudi za dvesto in več odstotkov.

V petem wardenu, kjer se nahaja središče naše naselbine, je dobil socialistični kandidat za serifa 844 glasov, pred štirimi leti pa samo 272 glasov.

Kako silno so se pomnili socialistični glasovi se razvili na najasnejše iz poročil raznih okrajev, kot na primer: Pri prejšnjih primarnih volitvah je bilo oddanih v Polk okraju za socialističnega kandidata 15 glasov, dve leti prej, t. j. l. 1930, 4 glasove, pri zadnjih volitvah v torek 18. sept. pa 1377 glasov. V okraju Sheboygan, za governerja: L. 1930, 172 glasov, l. 1932, 407 in l. 1934, 1310 in tako se veliko število drugih okrajev.

Toda v celoti nam kažejo te volitve, da ima organizirano delavstvo izvršiti velik uspeh za socialistično stranko. Reakcija si bo pričazevala na vse kriplje poraziti farmer-laborite, in deluje pod gesmom, da je treba Minnesota iztrgati iz rok socialistov in komunistov. Ako ne je Farmer-Labor party izredno budna, bo reakcija zmagala.

Nekaterim kandidatim F. L. party, kot sem že omenil, ni za "radikalno" platformo in jo odklanjajo, bore pa se le za službe in mandate. Ti so istočasno v kvar svoji stranki, in med temi je senator Shipstead, ki počasno kandidira, ni pa odobril programa, češ, moj rekord me predstavlja.

Od tedaj je, kar se programi, krenila F. L. v Minnesota nekoliko na levo. Platforma, ki jo je sprejela na svoji letni konvenciji, vsebuje med drugim precej socialističnih zahtev iz minimalnega in maksimalnega programa.

Namreč:

Država prevzame neaktivne tovarne in jih obratuje v prid brezposelnim delavcem.

Podaljšanje moratorija za delavce in farmarje do leta 1937.

Ustanovite centralne državne rezervne banke, ki naj bo popolna last države. Mestom in okrajem, ki lastujejo elektrarne, se dovoli prodajati električni tok tudi izven svojih mej. Sprejetje zakona za ekonomsko kontrolo v državi, ki bi dal vladu pravico regulirati delovni čas in plačo. — Gradnja javnih naprav. — Učne knjige se naj tiskajo v državne tiskarni in naj jih dode učenci brezplačno. — Učiteljska takljivost službe in svoboda

zavzetosti.

Zadnje se je število brezposelnih v našem mestu pomnožilo na več tisoč. Tudi nekateri strojarne, ki so dosegaj obrotovale s polno paro, so odslonile vedno delavcev in delavcev.

Leži na vseh delih, da se njihova delavnica ne bo obravljena, da ne bo dovoljno vredna za delavcev. — Učne knjige se naj tiskajo v državne tiskarni in naj jih dode učenci brezplačno. — Učiteljska takljivost službe in svoboda

zavzetosti.

Ustanovite nova društva.

Deset članov (ic) je treba za novo društvo. Naslov za list je:

2657 S. Lawndale Ave.

CHICAGO, ILL.

kritjem", da je Vestnik Publ. Co. tiskala neko Hoovrovo brošuro, in da je tiskrati uredniški spisal v brošuri tiskani članek, katerega je v resnicu prevel pokojni Ivan Kaker, kateri je brošuro tudi tiskal. Ker Vestnik Publ. Co. ni imela potrebnega stroja, je izvršila samod del na linotype stroju in tiskala platnico.

Brošuro je naročil takratni alderman in član republikanskega agitacijskega odbora ter v ta namen pobiral v velikih trgovinah in industrijskih oglasih. Ko je bila brošura tiskana, je skoleklat oglase, brošuro pa pustil v Kakrovu tiskarni, kjer je bila prodana židu za "waste paper".

Toda, ker je bila na platenicah označena tiskarna z unijskim znakom (katerega Kaker ni imel), si je rodoljub misli: "Tukaj se nudi lepa prilika, da vrz spet enkrat kup blata na nasprotnika, čeprav se poslužim zavijanj" — in to je storil.

Da je bilo to navadno tiskarniško delo, kakršna dobiva vsaka, tudi socialistična tiskarna, to ga ni brihalo.

Ce bi se Mr. S. potrudil, bi našel več takih "dokazov" iz naročil

NAŠE KULTURNO ŽIVLJENJE

Referat na X. rednem zboru JSZ v Clevelandu Ivan Molek

Tajnik Prosvetne matice vam je poročal, kako je v zadnjih dveh letih — od zadnjega zborna JSZ — živelja ta naša ustanova, ki je edini izraz našega delavskega kulturnega udejstvovanja v Ameriki. Poročal vam je, da je bilo v tem času nekaj stagnacije v našem kulturnem življenu in v tem temu je kriza, ki še danes ni odnehal. Moj namen je, da pogledam, kakšni so izgledi v tem oziru, v bližnji bodočnosti in dalje, če so kakšni pogoji, da popravimo zamude in rapake, ki so se dogodile v preteklosti.

Ni mi treba posebej poudarjati dejstva, da je kulturna stran našega socialističnega gibanja v Ameriki za nas naj-aktualnejša in zelo važna. Vsak jugoslovanski socialist se lahko zaveda tega. Politično stojimo tako malo v javnem življenu, kajti ameriška politika vsake barve je zase celota in ne more se drobiti po narodnostih. Vse drugače pa je v kulturnem doživljaju. Na kulturnem polju smo lahko avtonomi; kulturno je možno da smo samostojni celo kot slovenski, hrvaški in srbski socialisti. In to tudi smo že leta in leta. Baš naše samostojne kulturne prireditev nam dajo precej finančnih sredstev za naš politični tisk in ostale politične akcije.

Naše delavsko kulturno življeno v Ameriki je staro dobro 25 let. Sprva je bilo zelo skromno. Na eni strani smo trpeli na valu narodne in verske kulture, na drugi strani pa na silnem pomanjkanju proletarske pesmi in drame. Naše prireditev se bili prej liberalne in svobodomiselne, kakor izrazito proletarske in marksistične.

Polačoma smo pa pridobili na našem materijalu. Precej tega je prišlo iz stare domovine in nekaj smo si tu sami ustvarili. Največji razmah je prišel po vojni, ko se je ustavila "Izobraževalna akcija", iz katere se je kasneje izčimila Prosvetna matica, ki je nekaj edinstvenega med jugoslovanskimi imigranti v Ameriki.

Prosvetna matica je ustava-

no pridružena podpora društva, neodvisne kulturne organizacije in politični klubu, ki prispevajo denarne zneske, katere si včlanjene organizacije same določijo, iz centralne pa prejemajo igre deloma s spisanimi vlogami, deklamacije in razne informacije, katerih vprašajo za nje; enkrat v letu prejmejo tudi poeno ali dve knjige, ki jih Prosvetna matica sama publicira ali naroči iz stare domovine za člane svojih organizacij. Po možnosti dobi tudi predavatelja.

Centralna Prosvetna matica v Chicagu ima danes veliko založbo socialnih in raznih drugih iger, dram in komedij v slovenskem in angleškem jeziku, muzikalij, pesmi za recitacije in drugega primerenega materiala, ki je na razpolago včlanjenim organizacijom. Ves material je stal veliko truda in precej denarja. Dalje je Prosvetna matica do danes izdala deset zvezkov leposlovnih, poljudno-znanstvenih in političnih knjig in brošur, iz starega kraja je pa naročila tisti ali pet knjig. Vse te knjige in brošure so bile razposlane in razširjene v tisočih izvodih po vseh naselbinah Amerike, kjerkoli ima Prosvetna matica pridružena društva in klube.

Prosvetna matica je institucija Jugoslovanske socialistične zveze v Ameriki. Ako bi ne bila naša zveza v štiriindvajsetih letih svojega obstanka izvršila nič drugega kakor samo to, kar je doseglia s svojo Prosvetno matico, vam rečem, da je storila več — namreč na kulturnem polju — ko katera druga jugoslovanska organizacija v tej deželi. Druge take centralizirane ustanove sploh ni med nami — Prosvetna matica je edina.

Ta naša samohvala, ki je včas na mestu, se pa mora tiskati le kvantitet, le obsegja Prosvetne matice. Zlasti, kar se tiče slovenskega kulturnega udejstvovanja med nami. S kvaliteto, z vsebino tega dela je nekoliko drugače. Naši domaći nasprotniki, ki radi od strani pokukajo na naše kulturno delo, se večkrat pokrijo in zgražajo, češ, kako

stršljano smo radikalni in pregrešni v naših kulturnih prireditvah in izobraževalnem delu sploh. Mi sami pa moramo priznati, da smo premalo radikalni in premalo pregrešni!

To smo poudarjali že na prejšnjih zborih JSZ in poudariti je treba ponovno in ponovno. Nismo se še emanicipirali docela od narodne in verske kulture, od slabih navad, ki smo jih prinesli iz starega kraja.

Ako so si naši skromni klubji in podpora društva pred dvajsetimi leti pomagala z "Rokovnjači" in drugimi takozvanimi narodnimi igrami, nam ni bilo toliko zameriti, ker drugega nismo imeli. Danes pa, ko lahko razpolagamo najmanj s tucatom dobrih socialnih dram, nam je težko pojASNITI, zakaj naši klubji in naše organizacije še vedno servirajo na odrku kakšne "Bele konjičke" in "Vdove Rošlinke". Če mislimo, da je naša naloga, da ljudi le zabavamo, tedaj je vsak "trash" dober; ako se pa zavedamo, da je naša naloga, da naše delavstvo vzgajamo v novem naziranju, da nekaj propagiramo, tedaj pa mora socialističen klub prekločiti pozitiv, kaj postavi na oder.

Naši klubji morajo vendar dajati vzgled proletaarske kulture, zato se morajo zavedati, da ne predstavljajo iger samo zaradi igranja in ne priprejajo koncertov samo zato, da se nekaj pojde in nekaj gode. Proletarska igra, skladba in deklamacija mora služiti socialistični propagandi za socialno revolucijo in socialno pravčnost, drugače ni proletarska!

Cloveka mora tudi boleti, kadar posluša delavsko pevske koncerne, ki so le napol, tretjino ali morda le četrino delavski. V mnogih primerih je krivda na učitelju in pevodaji, ki ni socialist; morda tudi vsi pevci niso našega mišljenja. Tega pa bi ne smeli trpeti. Če se pevski zbor imenuje socialističen in socialistični plaćajo pevovodjo, je njih dolžnost, da tudi odločajo, kaj se naj pojde.

V zadnjih desetih letih se je začela vršiti večja spremembu v naših naselbinah v Ameriki. Naši otroci so začeli doraščati in stopati v javno življenje, na drugi strani pa naši starejši naseljeni padajo v grob. Naša zveza je v tem času izgubila na stotine aktivnih sodelgov, katerih pa ni nadomestila z njihovimi sinovi, niti z nikomur iz naše mlade generacije. Doživeli smo celo presenečenje, da so naši največji voditelji, ki so bili glavna gornila sila pri ustanovitvi Jugoslovanske socialistične zveze, pustili za seboj ne samo sinove nesocialiste, temveč tudi take, ki so danes največji nasprotniki socialističnega gibanja.

Priznati je treba, da smo dosti zamudili v tem ozirom. Starejši imigranti, ki smo bili rojeni še v 19. stoletju, se izživljamo; staramo se — nekateri veliko prezgodaj, izčrpali in izgarani — in prehajamo v mrtilo. Mladih imigrantov ni, da bi nas nadomestili. Ali nas nadomestil naša mladina? Kako smo jo pripravili na to? Ali smo jo vzgojili socialistično? Žal — le deloma, v zelo majhnem odstotku. Tudi na nas se je pokazala stara resnica, da vsak oče in vsaka mati še ni učitelj in učiteljica. Naši otroci so v velikem številu izgubljeni za nas in za socializem. Kar smo v glavnem zamudili, je bila organizirana šola za naše otroke, šola pod vodstvom v rokah onih, ki so sposobni za poučevanje.

Seveda, danes skušamo popraviti to zamudo — in bolje je pozno ko nikdar, bolje nekaj ko nič. Zelo važna funkcija, ki pripada našemu kulturnemu delovanju v bližnji bodočnosti, je torej socialistično šolanje naših mladih in uvajanje mladine obojega spola v

Dne 17. septembra je uničil požar rudarsko mesto Nome na severu Alaski. Samo dve zgradbi sta ostali nepoškodovani. L. 1900 je bilo v Nome 12,488 prebivalcev, kar je bilo posebno za Alasko že veliko mesto. Ona leta je drlo v Alasko mnogo zlatoiskalcev, katerih se je zbiralo največ v Nome in v njegovi bližnji ter daljni okolici. Izkopali so precej zlata, toda malokdo si je pridobil premoženje. Ko so bile vrhne plasti izčrpane, so se izselili v Nome je padel v prebivalstvo. Zdaj ima le še okrog polpoldrig tisoč stanovnikov. Mesto je bilo večinoma leseno, nekaj stavb pa je zidanih iz kamna.

slovensko in srbo-hrvaško kulturno udejstvovanje. Vsak naš klub mora imeti svoj mladinski odsek; vsak naš dramski in pevski odsek mora imeti svoj mladinski pododsek ali oddelek. Prosvetna matica mora v bodoče posvetiti zelo veliko pažnjo za zbiranje in razširjanje angleške socialne literature, igre in pesmi, za naše mladinske organizacije.

Kjer je le mogoče, namreč kjer je dovolj volje za to, naj se naša mladina vadi v igralnico, recitarju in petju v domačem jeziku. V tem oziru smo že dosegli nekaj uspehov v Chicagu, uspehi so v Clevelandu in drugod. Glavna stvar pa je socialistična ideja, ki mora biti vsebina naše proletarske kulture — ta je važnejša kakor jezik.

(Konec prihodnjic).

O dežju in drugih več ali manj važnih stvareh

Bridgeport, O. — Stari rek, da će hočemo dežja, ni treba tu drugega, kakor da klub št. 11 oznani na gotov dan svoj piknik, pa bo deževalo. Tako se je zgodilo tudi 16. sept. Vse smo imeli dobro priravljeno in udeležba bi bila obilna, pa nam je račune prekrižal dež. Ze pozno popoldne se nas je klub vsem zbrala mala skupina, med njimi sodruga Peter Kokotovich in Božo Stojanovich iz Chicaga, ki sta bila poslana na njuno strojnoško delo, pa smo odšli na svoj prostor. Preskrbeli smo si tudi par sodčkov piva, pa bo moča tudi od znotraj. Družba je postala v živahnem pomenku prav dobre volje, četudi je bilo poleg dežja še mrzlo povodji, ki ni socialist; morda tudi vsi pevci niso našega mišljenja. Tega pa bi ne smeli trpeti. Če se pevski zbor imenuje socialističen in socialistični plaćajo pevovodjo, je njih dolžnost, da tudi odločajo, kaj se naj pojde.

V zadnjih desetih letih se je začela vršiti večja spremembu v naših naselbinah v Ameriki. Naši otroci so začeli doraščati in stopati v javno življenje, na drugi strani pa naši starejši naseljeni padajo v grob. Naša zveza je v tem času izgubila na stotine aktivnih sodelgov, katerih pa ni nadomestila z njihovimi sinovi, niti z nikomur iz naše mlade generacije. Doživeli smo celo presenečenje, da so naši največji voditelji, ki so bili glavna gornila sila pri ustanovitvi Jugoslovanske socialistične zveze, pustili za seboj ne samo sinove nesocialiste, temveč tudi take, ki so danes največji nasprotniki socialističnega gibanja.

Priznati je treba, da smo dosti zamudili v tem ozirom. Starejši imigranti, ki smo bili rojeni še v 19. stoletju, se izživljamo; staramo se — nekateri veliko prezgodaj, izčrpali in izgarani — in prehajamo v mrtilo. Mladih imigrantov ni, da bi nas nadomestili. Ali nas nadomestil naša mladina? Kako smo jo pripravili na to? Ali smo jo vzgojili socialistično? Žal — le deloma, v zelo majhnem odstotku. Tudi na nas se je pokazala stara resnica, da vsak oče in vsaka mati še ni učitelj in učiteljica. Naši otroci so v velikem številu izgubljeni za nas in za socializem. Kar smo v glavnem zamudili, je bila organizirana šola za naše otroke, šola pod vodstvom v rokah onih, ki so sposobni za poučevanje.

Seveda, danes skušamo popraviti to zamudo — in bolje je pozno ko nikdar, bolje nekaj ko nič. Zelo važna funkcija, ki pripada našemu kulturnemu delovanju v bližnji bodočnosti, je torej socialistično šolanje naših mladih in uvajanje mladine obojega spola v

delovanje v prizadevanjih organizirati mladino.

V prid širjenja Proletarca je naš klub sklenil, da kdor še ni naročnik na Proletarca v tej naselbini, mu klub pomaga k naročnini z enim dolarjem, pod pogojem, da se obvezuje naročino obnoviti po preteku prve naročnine.

Klub št. 11 zboruje vsako tretjo nedeljo v mesecu ob 10. dopoldne v društveni dvorani v Boydsville. Vsakdo, ki je pripravljen pomagati in sodelovati v borbi za delavsko pravčnost, je dobrodošel. Sploh bi bila dolžnost delavcev, da so bojevniksi za svoj razred. Ozrite se naokrog, pa vidite, kako brutalni so izkorisčenci, ki ugonabljajo stavke s svincem, plinom, ječami in s pretepanjem. V Ohio je bilo predlagano, da bi država upošilja brezposebne v ustavljene tovarnah, kjer naj bi si izdelovali potrebščine za svojo uporabo. Takoj je zagrmela trgovska komora, ki je sklicala celo izredno zasedanje svojih članov in obsodila "umehavanje državnih organov v business, ki bi konkuriral privatnemu". Oni hočajo le svoj profit, pa čeprav valed tega brezposebni poginejo v posnemanju in obupu.

Delavske razmere so tod pod ničlo kakor so bile. Rovi obratujejo že osem mesecov le od enega do dva v tednu. Jeklarne obračujejo istotako z zelo omejenim časom, nekateri pa so ustavile vsak obrat. Mizerije je tod veliko.

Somišljenika Reven in Prevarke poročata, da je akcija za ustanovitev kluba JSZ v Triadalphiji, W. Va., v teknu in se zanašata, da bo uspešna. Joseph Snoy.

Zahvala za sodelovanje pri programu za delegate zборa JSZ

Pripravljalni odbor za redni zbor JSZ, ki se je vršil 1.3. sept. v Slovenskem delu domu v Clevelandu, se najtoplje zahvaljuje vsem pevskim zborom in njihovim voditeljem za našo delovanje. Delavski razmeri so tod pod ničlo kakor so bile. Rovi obratujejo že osem mesecov le od enega do dva v tednu. Jeklarne obračujejo istotako z zelo omejenim časom, nekateri pa so ustavile vsak obrat. Mizerije je tod veliko.

Tudi naši domači diletanti nastopajo, bolj točno o tem pa bomo poročala pozneje.

Upam, da je našim sodružom in sodružicam v Milwaukeeju v spominu konferenčnega izlet na Labor Day pred parleti, na katerem je bilo Milwaukee častno zastopano. Še eden serij Benson je prišel z njimi, ki je bil ob enem govoril na prireditvi.

Predsednik odbora.

Ali že imate vstopnico k igri "Rdeče rože"?

Chicago. — V nedeljo 21. oktobra v dvorani CSPS vprizorjena socialna drama "Rdeče rože". Pazite, na naslednji naznanila. Kupite si vstopnico v napred, ki so v predprodaji po 40c.

Listnica uredništva

Mnogo dopisov in člankov je iz te številke moralno izostati, ker ni bilo za vse prostora. pridejo na vrsto v prihodnji izdaji.

F. M. Salem, O. — Vaše poročilo priobčimo prihodnjic.

Ali ste naročnino na Proletarca že poravnali?

Apeliram na vse v tem okraju, da naj aranžirajo v nedeljo 14. oktobra izlete v Waukegan. Naj bo to velika, resnična in skupna delavska proslava!

Daleje se zanašam na vsa društva Prosvetne matice in na vse klube JSZ, da pošljajo zastopnike. Konferenca se prične ob 10. dopoldne. Potrebno je, da pridejo točno, kajti teh nekaj ur, ki jih bomo imeli na razpolago za zborovanje, bo treba čim bolj uporabiti.

Frances Zakovsek, tajnica Konference, 1016 Adams St., No. Chicago.

Vabilo v novi klub in drugo iz Johnstowna

Johnstown, Pa. — Prosim, da priobčite ta moj prvi dopis, namesto, da bi urednik vrgel kam v čikaško zidovje.

Glede dela naj rečem toliko, da ga za mnoge ni. Dva premogovnika ne obratujeta, jeklarne le malo, in istotako ostali rovi. O tukajšnji jeklarki industriji pa je lahko rekel, da skoraj počiva. Njen cesar je Charles Schwab, ki je včasi velik optimist in veruje v povračanje boljših časov, tuintam pa njegovi ljudje strašijo s tolikšno krizo, da bo ceste in železniške proge travni prerasla.

Meseca avgusta je nas obiskal s. Snay. Sešel sem se z njim v Morrelville. Bilo je nas večja družba. Pogovarjali smo se s Proletarcu in jazz sem se brez ugovora naročil nanj. Nato smo debatirali o tem in onem — Snay, Langerhole in podpisani. Pa mi pravi Snay: "Kaj misliš, Gorenc, ali ne bi bilo mogoče ustanoviti klub v tvoji sosedscini?"

"Dobro, Snay, ampak treba bo pomoci v agitaciji." Oba sta mi jo zagotovila. Na agitaciji sem jih slišal dosti, a vseeno se nam je posrečilo ustanoviti klub z 12 člani. Iz gl. urada JSZ je dobil številko 65.

Rojakom v Coopersvillu pa kličem: Pridružite se tej delavskim postojankam, ki je bila ustanovljena za vas, in delujte v nji roka v roki!

Jerry Gorenz.

XVIII. konvencija KSKJ

Osemnajsta redna konvencija, ki se je vršila 20.-25. avgusta v Indianapolisu, Indiana, ni bila kaka običajna, ali brezpomembna stvar. Ne samo, da je zastopala 22,608 članov v oddelku odraslih in 35,093 članov v obeh oddelkih, ampak je reprezentirala organizacijo, ki je idejno najjačja, kar je večji podpornih organizacij med ameriškimi Jugoslovani. To naglašam zato, ker je med nami v modi podcenjevati načelne nasprotvnik.

KSKJ nič ne slepomiši s tolmačenjem svoje načelne izjave. Je odprto in povsed strogo klerikalna in načelno odločno verska ustanova. Njeni glavni odborniki so na konvenciji podujali, da napreduje vzlični krizi v članstvu hitreje kot katerakoli druga slovenska podpora organizacija.

Konvencija v Indianopolisu je bila zelo harmonična reč. Trajala je 6 dni. Notranji bojev in intrig je bila dokaj prosta — skoraj jih ni bilo, dočim se je na njeni prejšnji konvenciji l. 1930 v Waukeganu lotila boja proti Grdinovem bloku z vso silo "jolietka stranka" in zmagala v njemu. Vsled tega je trajala waukeganska konvencija 9 dni.

V Indianopolisu se je zbralo vsega skupaj 223 članov konvencije, med njimi 20 glavnih odbornikov, 139 delegatov in 64 delegatice. Delegatice pravice je imelo šest duhovnikov, pet kot delegati društev in eden kot član glavnega odbora. Poleg njih je posetilo konvencijo več drugih duhovnikov.

Nekateri glavni odborniki — "oldtimerji" v svojem poslu — in duhovniki so se zavzeli organizirati konvencijo za agresivno kampanjo v prid moralnega in številčnega pojačanja svoje jednote. Zdi se mi, da se bi tisti odborniki na prednjih organizacijah, katerim so osebni predsedki več kakor načela, lahko na tej konvenciji precej naučili.

Vsaka seja je bila pričeta z molitvijo, kar je na konvenciji KSKJ običaj kakor molitev pred jedjo v starem kraju. Besede se izgovarjajo avtomatično in misli švigajo bogeve kje.

Ker nij bil na tej konvenciji nikakih organiziranih struj, in ne večjih spornih problemov, je šlo vse po starem načinu zborovanja, ki je v običaju v društvi KSKJ, nekaj pa tudi po vojaško — na komando! Že prej so se domenili, da bodo imenovali devet konvenčnih odsekov, ki naj pripravijo eden pravila, drugi resolucije, tretji predloge glede investicij, četrti predloge o plačah in dnevnicah, peti predloge o predloženih pritožbah, šesti predloge o verskih zadevah, sedmi o atletiki itd.

Mnogi delegati niso bili na jasnom, kaj je pravzaprav dolžnost teh odsekov in kako bodo zborovali. Podpredsednik KSKJ John Germ jim je

pojasnilo njih delo ter jim dal navodila. Zapisnik pa pravi: "Ta način zborovanja je prvi v zgodovini naše jednote." To ugotovitev, ki je bila izrečena na konvenciji, so nekateri smatrali za "zborovanje po odsekih", kakršnega ni imela še nobena jugoslovanska podpora organizacija doslej. Toda ti odseki so zborovali enako, in konvencija prav tako na sličen način nepretrgoma, kakor zboruje konvencije SNPJ in njeni odseki, ali konvencije JSKJ itd. Dva slovenska lista, ki sta poročala, da je bila to prva jugoslovanska konvencija, ki je zborovala "po odsekih", sta bila torej v zmoti.

Konvencija je imela poseben odsek za pozdrave — in poslala jih je vse križem škofom, papežu, raznim javnim uradnikom in še celi vrsti več ali manj prominentnih oseb.

Na 4. seji je prišel odgovor sv. očeta. Kardinal Pucelli je bil podpisani in sporolj, da sv. očeta neznansko veseli to zborovanje in mu podeljuje svoj apostolski blagoslov. V znak spoštovanja in udanosti do sv. očeta je delegacija vstala in se iskrila ob svetem navdušenju. Sv. oče bržkone niti vedel ni o tej konvenciji, ne kardinal Pucelli, kajti na take pozdravne brzjavje, ki jih sprejema Vatikan na kupe dan in dan iz vseh krščanskih dežel, odgovarjajo posebnim klerki po določenem formularu, ampak vernikom se vseeno zdi, da so počaščeni.

Značilno je, da je konven-

KONVENCIJA S. D. Z.

Osma redna konvencija Slovenske dobrodelne Zvezze, ki se je vršila dne 10.-19. septembra v Girardu, O., ni povzročila ognjenika, ali kakor bi reklo po ameriško "fire works", kot so nekateri pričakovali.

Vzrok, da se je pričakovalo napetosti in besednih spopadov na konvenciji, je bivši tajnik Primož Kogoj, ki je moral zapustiti glavni urad zaradi neodpuštnih finančnih nednosti. Idealizma — niti clevelandskoga lokalnega patriotskega — na tej konvenciji ni bilo toliko kakor na prejšnjih. Udeležilo se je je nekaj nadstvo delegatov in glavnih odbornikov. Plače so si določili po \$8 na dan.

Konvencija je bila po mnenju A. D. vsega skupaj (brez pravil etc.) \$11,000, prejšnja pa je bila \$6,300. V 25-letni zgodovini SDZ ni nobena njen konvencija zborovala dalj kaže, kar ta, piše A. D.

Louis Pirc in James Debevc, ki sta bila v tej organizaciji že od nekdaj najvplivnejša člana in njun list njen glasilo, sta bila na girardski konvenciji obsenčena. Padla sta v vplivu vsel poloma North American banke in še bolj vsled Primozu Kogoju, četudi se ju ne bi moglo dolžiti krvide ne za eno

ne za drugo nepriliko, niti jih nista pričakovala. Ampak "človek obrača, Bog pa obrne".

Ze pred konvencijo je opozicija imela načrt za lastno glasilo, ki naj bi izhajalo mesечно. To naj bi bil udarec — morda usodni udarec Pirčevi-Debeveci Ameriški Domovini. Konvencija je načrt odobrila.

V glavnem odboru so: Predsednik, Frank Černe, ki je dobitil 58 glasov in njegov protikandidat dr. Mally 42; I. podpredsednik, Joseph Ponikvar; II. podpredsednik, Julija Brezovar; tajnik John Gornik (izvoljen soglasno); blagajnik Joseph Okorn; pomožni tajnik Max Traven; gl. zdravnik dr. Kern; Ant. Bobnar, predsednik nadzornega odbora; ostali člani nadzornega odbora, Helen Tomazič, Anton Abram, Martin Valetič in Mary Jerman.

Finančni odbor: Frank Shurtz, predsednik; Joseph Lekan, Anton Vehovec.

Poročni odbor: Joško Penko, predsednik; Louis Balant, Ivan Kapelj.

Samo trije člani glavnega odbora so bili izvoljeni soglasno; v več slučajih so morali imeti tudi ožje volitve. Sploh je bil boj za mandate na tej konvenciji nekaj sličnega kakor na lanskem konvenciji SNPJ v Chicagu.

V novem odboru ima ameriško-slovenska generacija tri odborniška mesta in ženske istotako tri.

Deset glavnih odbornikov je novih, 8 pa je bilo ponovno izvoljenih. — Poročevalc.

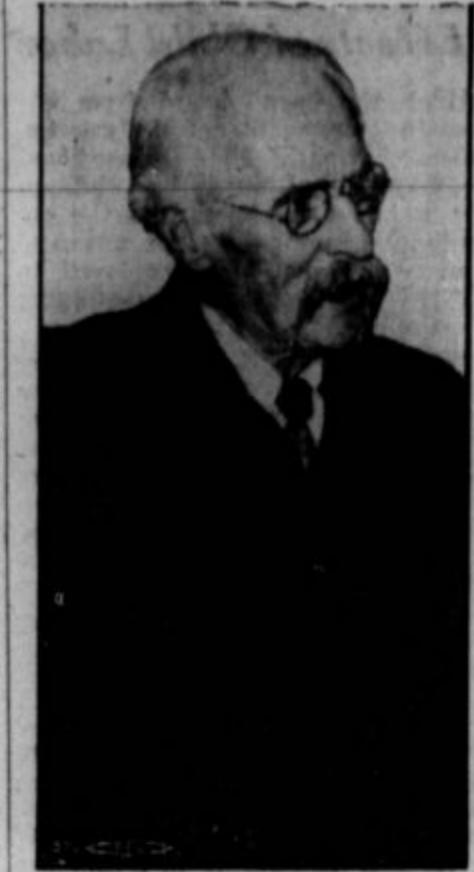
"Utopična družba"

Managerji Sinclairjeve kampanje v Californiji so ustavili pred meseci takozvano Utopian Society of America. Že ime pove, da je namenjena naivnemu. Baje ima v Californiji že nad 600,000 članov. Njen program določa načelo: "Produkcija za potrebo namesto za profit".

Cetudi imajo njeni promotorji morda najboljše namene, je jasno, da je treba za preobrat nekaj bolj resnega kakor pa kako "utopično družbo", pa čeprav ima stotisoče ali milijone članov.

Fred Henderson bo govoril 2. nov. v dvorani SNPJ

V petek 2. novembra bo govoril v dvorani SNPJ pod po-

FRED HENDERSON

cija KSKJ pomnožila svoj gl. odbor za dva člana. Zdaj šteje 23 odbornikov brez gl. urednika in komisarja za atletiko, z njima vred pa 25 članov. Tu so preudarni odborniki in delegati uvideli, da je za jednoto koristno, če ima razširjen odbor, dočim so ga na konvenciji SNPJ zmanjšali, ker so prevladovali predsedki, frakcijske strasti in neuma ljubosumnost.

Dokaj vroča je bila debata o plačah. En predlog je določal stare in drugi pa znižanje. Skoraj v nobeni zadevi ni bila razprava toliko ostra, kar je pokazalo tudi glasovanje. Za predlog, da ostanejo plače kot so, so bili oddani sto trije glasovi, za znižanje pa sto en glas — torej 103 proti 101.

Dnevnice so si določili po \$8. Ta predlog je bil soglasno sprejet. Tudi tu si je konvencija prihranila mnogo časa, ker si delegati niso pridigali o slabih časih in bi potem glasovali za visoke dnevnice vseeno.

KSKJ ima mnogo imovine posojene cerkvam, ki težko in neredno plačujejo obveznosti. Delegacija je sklenila, da se cerkvam in drugim katoliškim ustanovam obresti znižajo, ravno tako posameznikom, ki so dobili posojila pri KSKJ, na 41/2%, toda le če bodo obveznosti točno odražovani. Drugače so obresti na taka posojila po 5 in po 6%. Znižanje obresti je bilo sprejeto soglasno.

(Konec prihodnjih).

Sixth Congressional District Branch

Chicago. — V Chicagu dežuje pod gornjim imenom postojanka socialistične stranke, ki naznana za prihodnje tedne sledče aktivnosti:

Dne 5. oktobra: "Ali je enota fronta ameriških delavskih strank in frakcij mogoča?" Govoril bodo zastopniki štirih skupin.

Dne 12. oktobra bo predavanje o naukih zadnje stavke prevoznikov v Minneapolisu.

Dne 19. okt. bo predavanje Clarence Senior o rastotem vplivu socialistične stranke.

Dne 26. oktobra bo govoril urednik čikaškega Daily Forwarda o dolžnostih in odgovornostih socialističnega časopisa.

V soboto 6. okt. se bo vršila v počast sedanjemu tajniku okrajne organizacije Arthur McDowellu večerja, ki stane 50c na osebo. Prireditve bo v Roosevelt Hall, 3437 Roosevelt Rd. Vsa prej omenjena predavanja bodo na ravno tem naslovu. — G. R. Dubin.

V soboto zabava kluba brezposelnih

Chicago, Ill. — V soboto 29. sept. priredi v spodnji dvorani SNPJ zabavo slovenski klub brezposelnih št. 61, pripadajoč organizaciji Worker's Committee on Unemployment. Vstopnina je 25c. Igral bo Benčanov orkester.

Veselica srbskih sodružev na north side

Chicago, Ill. — Klub št. 20 JSZ, v katerem so naši srbski sodruži, priredi zabavo v soboto 29. sept. v svojih prostorih na 2250 Clybourn Ave. Vstopnica v predprodaji so po 15c in pri vratih 25c. Vabljeni so poleg članov kluba št. 20 posebno člani kluba št. 16 in drugi somišljeniki našega gibanja. — Odbor.

Organizacija brezposelnih v Clevelandu

Cleveland, Ohio. — Dne 7. sept. je bila na zborovanju v SND ustavljena slovenska liga brezposelnih pod imenom Workers' Committee on Unemployment. Upisalo se je takoj približno 80 članov. Glavarina je 5c na mesec. Kdor pa je ne zmore, bo vseeno sprejet. Odborniki so: Louis Zorko, predsed.; Louis Jartz, tajnik; Anton Kukovac, zapisnik. Druge odbornike se izvoli na prihodnji seji 2. oktobra ob 2. pop. v spodnji dvorani SND na St. Clair Ave.

Vsi brezposelniki delavci v tem okrožju so vabljeni, da se nam pridružijo. Namen te organizacije je, da se bori za izboljšanje bednega stanja, v katerem so brezposelnici, kajti le z organizacijo bomo v stanju kaj doseči.

John Krebel.

Koncert Anne Fabiano-ve v San Franciscu

San Francisco, Cal. — V nedeljo 21. oktobra velika prireditve pod pokroviteljstvom konference JSZ v Slov. nar. domu.

CHICAGO, Ill. — Dramska predstava kluba št. 1 v nedeljo 21. oktobra v dvorani ČSPS.

CHICAGO, Ill. — Shod socialistične stranke v nedeljo 21. oktobra v Orchestra Hall. Glavni govornik Julius Deutsch iz Avstrije.

"Civilna vojna v Avstriji"

At 1858 W. Cermak Rd.

4:30-6:00 p.m. Daily

Tel. Canal 9695

Wednesday and Sunday by appointments only

Residence Tel.: Crawford 8440

If no answer — Call Austin 5700

Operoka "strica" E. W. Browninga

E. W. Browning je bil v mladosti zelo "priden" ter si "prislužil" v lesni industriji imovino, ki znaša mnogo milijonov dolarjev. Ko se je postal si je zaželel ljubezni in začel iskat znanja med dekle. Med temi ga je ena toliko "premotila", da jo je poročil. Bila je kakih 30 let mlajša od njega. Obra sta na tej sliki, ki je iz časa po poroki. Lahko je, da je bila zavzetna s tem "dedcom" in ga je kmalu

pustila, na sodišču pa si je izvojevala odlok, ki je "daddy-ju" Browningu nalagal plačevati svoji ženi toliko in toliko na mesec. Dekle ni hotelo razporoke, če, starec bo itak kmalu umrl in bo potem dobila toliko več. Browning je pred meseci zbolel. V operoki je določil okrog \$30,000,000 dolrodolnim ustanovam, njezina žena "Peaches" pa dobi kakih \$10,000,000. To je bil načrt, da bo lahko velik prijatelj, ki ga je star, bogati Browning kdaj plajkal kakemu dekletu.

Ampak na nesrečo dekleta se mu zdravje izboljšuje in zato dedčine še ne bo nekaj časa.

Relief v New Yorku

V mestu New Yorku je "na reliefu" 400,000 družin, ali blizu četrtina prebivalstva.

Stežinar vas vabi

John Stežinarjev vrt v Willow Springs je dobro znan, ker je eden najlepših vrtov za veselice. Krasni senčni hrasti, ki se odevajo že v jesensko obliko, lepa gosta trava in dovolj prostora za razne igre in zabave. Češki Slovenci radi zahajajo na tva.

V zaključek letenje sezone vrt v Willow Springs je dobro znan, ker je eden najlepših vrtov za veselice. Krasni senčni hrasti, ki se odevajo že v jesensko obliko, lepa gosta trava in dovolj prostora za razne igre in zabave. Češki Slovenci radi zahajajo na tva.

Vsi ste povabljeni in nobenemu bo treba plačati vstopnine. Kdor nima svojega avtomobila, se lahko odpelje z John Zelezničarjevim trkom od njegovega doma ob eni uru popoldne, in ob SNPJ dvorane pa ob poldveh. — Prireditelj.

Dr. John J. Zavertnik

PHYSICIAN AND SURGEON

OFFICE HOURS:

At 3724 W. 26th Street

1:30-3:30; 6:30-8:30 Daily

Tel. Crawford 2212

At 1858 W. Cermak Rd.

</

The Socialist Youth International

By William M. Feigenbaum

The International Socialist Youth, consisting of young Socialist organizations of nineteen countries, held a great meeting at Liege, August 4th and 5th. More than 30,000 young Socialists demonstrated against war and fascism in a magnificent procession almost 20 years to a day from the time Liege was occupied by the German armies at the outbreak of the World War.

Five years previously there had been a demonstration of over 50,000 young Socialists in Vienna upon the occasion of the last meeting of the International Socialist youth, but since then the movement has been outlawed by fascist barbarism in Austria, Germany, Latvia and Bulgaria and the magnificent movements of those countries were represented by only a few groups from illegal organizations.

The demonstrations, therefore, was the more impressive as showing the superb determination of the youth in the countries still enjoying democratic liberties to continue their relentless struggle against war and fascism, and for democratic Socialism.

The main feature of the demonstration consisted of almost endless files of the Belgian Young Guards marching proudly in their blue uniforms, the hope of the Socialist movement in that country for the years to come. There were also beautiful demonstrations by the French and Dutch Yipsels. There were other delegations from Denmark, Sweden, Great Britain, the United States, Bulgaria, Estonia, Italy, Luxembourg, Russia, Switzerland, Czechoslovakia, Hungary and Palestine.

Comrade Koos Vorink, president of the Yout' Inter-

national, opened the mass demonstration in the enclosure of the Palais du Justice with an address in which he reminded his hearers of the masses of young workers heart and soul with them who were prevented from attending by fascist barbarism, and described the constructive achievements of democratic Socialism in democratic countries, especially Scandinavia.

The following day the main demonstration was held in the stadium, to which the Socialist Youth marched to the wild cheers of tens of thousands of workers who packed the streets along the line of march. The foreign delegations were received with especial enthusiasm.

Emile Vandervelde, Belgian Socialist sage and president of the Labor and Socialist International, greeted the youth on behalf of the L.S.I., and

ALL EMBRACING

The Labor movement is the greatest movement in history. It signifies the awakening of the race and symbolizes the hope of humanity. All that is essential in our material life, and all that is vital and fundamental in religion, are embraced in the emancipating program of the labor movement. — Eugene V. Debs.

Effects of Child Labor

Much has been heard from circulation managers of daily newspapers about the educational groundwork attained by children who peddle newspapers and the exceptional opportunities for advancement of minors thus employed to positions of trust and prominence in later life.

Warden Lewis E. Lawes testified before an investigating committee that of 2,300 inmates of Sing Sing prison 69 per cent had sold newspapers in their youth. There appears here a decided difference of opinion, and considering some circulation managers—well, there is still a difference of opinion.

The Typographical Journal.

NOW—AS THEN

"This country must shake off its intolerable burdens at all events. Every day strengthens our oppressors and weakens us. Why should we be less persevering in opposition than they are in oppression? Let us now unite like one band of brothers in the noblest cause."

Samuel Adams, in Summoning the Colonists in 1774, to Resist Oppression and Slavery.

Our Doings Here and There

Friday, September 28, branch No. 1 JSF will hold its regular meeting. All members, including those of the English Section, are urged to be present as this will be the only meeting at which members can vote on the Declaration of Principles. Other important items at the meeting will be the JSF convention reports by our delegates and various other committee reports.

*

Rehearsals on a social drama, "Red Flowers," have been started by our dramatic club of Branch No. 1. The date set for this performance is Sunday, October 21, at the CPS Hall on 18th and May Sts. The play is a very timely one, dealing with strikers in their struggle for better working conditions. An excellent cast has been selected which promises a fine performance. Admission tickets are now on sale at 40c. Dance music will be furnished by Johnny Kochvar's orchestra.

*

On Sunday, October 14, Sava's songsters will sojourn to Waukegan where they will participate in a program given by the JSF conference of the Illinois and Wisconsin district. Besides singing, the arrangement committee has prepared to stage a short one act play and other novelty numbers which promise an enjoyable afternoon to all

that attend. The morning session of the conference will take up problems of agitation for JSF, its publications, the Educational Bureau and other activities. The importance of these problems should bring delegates from all branches and lodges affiliated with the Educational Bureau within this district to Waukegan, October 14.

"Our entrance into the European conflict at this time will serve only to multiply the horrors of the war, to increase the toll of death and destruction and to prolong the fiendish slaughter. It will bring death, suffering and destitution to the people of the United States and particularly to the working class. It will give the powers of reaction

LOOKING BACKWARD

The world rolls along toward the time when the congress of the United States, the department of justice, the four-minute orators of 1917 and 1918, and all the rest of those who were war fans at that time, will be ready to extend to the Socialists a vote of thanks for having had the courage and good sense to adopt the St. Louis anti-war manifesto in April, 1917, immediately after the declaration of war by this country.

During the war, in order to fan the flames of prejudice and hatred against the Socialists and insure their persecution, some of the capitalist papers kept quoting parts of the famous St. Louis declaration which they considered to be particularly seditious. The following are some of the extracts which were most frequently thus flaunted in the face of the infuriated populace, so as to inflame it against the Socialists:

"Our entrance into the European conflict at this time will serve only to multiply the horrors of the war, to increase the toll of death and destruction and to prolong the fiendish slaughter. It will bring death, suffering and destitution to the people of the United States and particularly to the working class. It will give the powers of reaction

ODDS AND ENDS

It has been suggested that if there should be another war, it ought to be called a war to end soldiers, and cut out the hoey.

That would be much more nearly accurate than "a war to end war."

The World war ended millions of soldiers. It also ended many other things. It ended two or three hundred billions of needed wealth. It ended political democracy in several countries. It ended the sanity of a host of men. It ended the health and happiness of a host of others.

What will "the next war" end? Let's end capitalism, the cause of war—then there will not be any next war.—T. M. L.

against the people of the United States and against the nations of the world. In all modern history there has been no war more unjustifiable than the war in which we are about to engage. No greater dishonor has ever been forced upon a people than that which the capitalist class is forcing upon this nation against its will."

It took courage to make the foregoing statements in April, 1917. Similar statements are now made on all hands, and there are but few honest and intelligent people who will any longer deny that these statements were substantially correct. It is time for congress to make an apology to the Socialists and extend them a vote of thanks for having upheld the standard of genuine patriotism while everyone else was doing the country harm by boosting the war.

The Milwaukee Leader.

SEARCHLIGHT

By
DONALD J.
LOTRICH

A good many of our comrades and friends were terribly upset when the newspapers carried a story about the Socialists being too late in filing petitions to get on the state ballot for the November elections. Naturally, we too were upset, so, the Chicago members of the State Executive Committee met with other Chicago comrades and attorneys Tuesday noon to hear the whole story and to take such action which might be necessary. The reports were made and the opinions of the attorneys carried out and we are related to say that the State Election Board has reinstated our party to the November ballot. So that it is definitely certain that the voters in Illinois will get a chance to vote for the Socialist candidates. It is our job now to wage such a campaign which will give us the required number of votes to recognize us as an official party with its official standing.

Few of our comrades know that the Socialists of Wisconsin have doubled their primary vote last week. Without any contests the Socialist vote took a surprising leap but the kept press ignored it completely. In many sections our candidates received the largest number of any single candidate. Mike Sostarich, JSF member, running for the legislature was high in his district. Wisconsin has a good chance of electing many Socialists this fall. They are waging a fine educational campaign and making many converts to Socialism. We look to Wisconsin in November.

New Bill of Rights

The right to secure jobs shall only be limited by the opportunity of finding jobs.

Congress shall pass no law prohibiting people who have no shoes from going bare-footed.

The right of persons to be secure in their homes, farmsteads and jobs may only be violated by mortgage holders and employers of labor.

It is no shame to be poor in this country. It's just too bad, but can't be helped.

The right of homeless persons to sleep under bridges, culverts and places not otherwise restricted is in-volate.

A well organized armed force being necessary for the security of vested rights, the right of strike-breakers, thugs and gunmen to carry arms shall never be abridged.

Injunctions in disputes between Capital and Labor shall only be issued when necessary and then only at the petition of the former.

Every citizen has the right to work for anybody willing to hire him, accept the wage offered, and quit when told.

In case of war, nothing and nobody may be drafted except persons having no visible means of finding dollar-a-year jobs.

The Constitution follows the flag. The flag follows the pawn ticket. The heroes follow in the hearse and the pallbearers pay for the funeral.

Corporate bodies may be investigated, but not incarcerated.

The right of getting all one can is limited by ability.

Robbing everybody is nobody's business.

The right to bail cannot be denied except to persons unable to secure same.

All citizens are equal before the law discovers on which side its bread is buttered.

No cruel and unusual punishment shall be inflicted on persons caught begging in the streets. The extreme limit is sixty days on the rock-pile per handout.

The supreme law of the republic is equal rights to all, special privileges to none and may the best man take the whole.

The American Guardian.

One for Father

Teacher: "James, why do we call English our mother tongue?"

James: "Because father does not get much time to use it."

WHAT THE STRIKES TELL US

BY E. H. THOMAS

We are living in a great and beautiful age.

No, this is not meant as sarcasm.

Ours will be remembered as the greatest age the human race has ever passed through, if — we will just stop blundering, carefully consider what we ought to do, and then do it.

Every leader of men—and every Socialist should be more or less of a leader—can also learn much from close study of the news of today which will soon be history.

Greatest Events of 1934.

The present wide-spread strikes are now the greatest events of 1934. We should not be merely stirred emotionally by these great movements, although emotion of the right kind is a very useful thing, but we should thoroughly study every separate strike.

Why was it won? Or why was it lost?

Why did the electrical workers and street car conductors win out in Milwaukee? Not because they were more strongly organized than some unions which have lost their strikes in other cities. They won because they had the sympathy of the public and because the city administration stood for fair play and allowed the public to help the strikers. These two factors also explain why this big strike caused no street riots and why no strikers were shot down.

Well said, A. F. of L! Say that again, keep on saying it, work out that idea and carry it to its logical conclusion. That is the truth which will lead the working class out of the woods.

These are the lessons which labor will certainly learn in the near future. It will learn them because it must. Capitalism will not allow our education to stop.

Yes, we are living in a wonderful era. It is said of the period when the French began to demand their freedom.

"Bliss was it in that day to be alive,
But to be young was very heavy."

That was a great age, but how far greater is ours for every thoughtful and noble-natured young man or woman!

public throughout the United States swallowed it whole. Even the American Federation of Labor refused to back the strikers.

Free Press Badly Needed.

This once again proves that our minds, and therefore our economic conditions, can never be free until we have a really free press representing the working class.

Would the Milwaukee electric workers have won without The Milwaukee Leader? Or would the California radicals of all types now be persecuted so bitterly under the pretense of being "Communists" if San Francisco had a mayor and a strong working class press to tell the true history of the San Francisco struggle?

Still deeper, however, lies the lesson of the strikes.

After all these brave contests, loss of time and wages and even lives, the conditions of the working class is not materially improved.

A Fine Statement.

What says the American Federation of Labor in its recent monthly report? "Nothing in the business picture gives promise of substantial business improvement in the near future." Then follows a wise deduction. "When private business is not able to resume its functions, then society is forced to take over the means of production."

Well said, A. F. of L! Say that again, keep on saying it, work out that idea and carry it to its logical conclusion. That is the truth which will lead the working class out of the woods.

These are the lessons which labor will certainly learn in the near future. It will learn them because it must. Capitalism will not allow our education to stop.

Yes, we are living in a wonderful era. It is said of the period when the French began to demand their freedom.

"Bliss was it in that day to be alive,
But to be young was very heavy."

That was a great age, but how far greater is ours for every thoughtful and noble-natured young man or woman!

